

EL NOM DE LA ROSA

UMBERTO ECO

PRIMER DIA

Adso de Melk acompanye a Guillermo de Baskerville a visitar una abadia sense saber el perquè. Un cop allí l'abad Abbone explica a Guillermo la troballa del monjo Adelmo a un barranc, el qual els fa sospitar que aquest ha sigut llançat per una de les finestres de l'abadia. Abbone autoritza a Guillermo per a que investigui el cas però li nega l'accés a la biblioteca, ja que sols hi pot entrar Malaquías, el bibliotecari.

Primer de tot, Guillermo parla amb Ubertino da Casale, un vell amic i ho fan sota la mirada d'Adso, mentrestant passa per alli Salvatore. Després va anar a parlar amb el monge Severiano, sobre si tenia relació amb el difunt, però aquest li va dir que no, i que Adelmo solia relacionar-se amb els monjos del scriptorium. Així que van anar al scriptorium i allí van coneixer a Malaquías. Mentre parlaven, els monjos també feien les seves converses i en una d'elles van nomenar a Adelmo; aleshores va ser quan Guillermo va veure que Berengrario de Arundel i Venancio de Salvemec mantenien una bona relació amb Adelmo. Al scriptorium van conèixer a Jorge de Burgos, el segon monjo més vell que era cego. També van conèixer a Nicola de Marimondo, aquest els va dir que per la nit a la biblioteca passaven unes coses molt estranyes.

La nit estava caient i tota la gent de l'abadia s'anava retirant a les seves cambres. Era l'hora de sopar i a la taula es van sentar amb l'abat, el qual els va presentar a tots els monjos. Tots guardaven silenci i per comunicar-se ho feien amb senyes. L'abat els va dir que l'abadia es tancava completament, per tant ningú podia entrar de fora.

SEGON DIA

Al matí ben pronte es van despertar com tots els membres de l'abadia i van anar a resar a la capella. Molt nerviosos van entrar tres criats que es van dirigir a l'abat i li digueren que havien trobat a Venancio mort al corral dels porcs en un dipòsit ple de sang de porc. El van treure d'allí i el van portar al laboratori de l'herbolari i van analitzar el cos; com que no presentava cap signe d'agressió van pensar que havia sigut enverenat. Aleshores Guillermo va preguntar a Severino si al laboratori tenia algun tipus de verí i aquest va dirli que sí però que ningú havia tocat res d'allí. Guillermo va anar a interrogar a Bencio de Upsala i aquest li va parlar d'una discussió entre els monjos, en la qual es trobaven els dos monjos morts i també Malaquías, Jorge de Burgos... Després va anar a interrogar a Berengario, aquest li va contar que havia vist al mort passejar-se pel cementiri abans de morir. Guillermo creu que Adelmo es va suïcidar per alguna cosa dolenta que devia haver fet i que alguna cosa estranya hi havia entre Berengario i ell.

Guillermo obserbava una discussió a la cuina entre Salvatore i el cuiner, el cuiner

2

afirmaba que Salvatore tenia rars comportaments per la nit i aquest passant de tot se'n va anar de la cuina. Aymaro de Alessandria també li diu a Guillermo que per de nit passen coses estranyes i que sobretot a la biblioteca. Després Guillermo s'acosta a l'antesala de la biblioteca i s'aproxima a la taula de Venancio per veure si hi ha alguna pista; Bencio el crida i li diu que li té que dir una cosa molt important. Bencio els conta que una nit va veure a Adelmo sortir corrents de la celda de Berengario i que aquest el perseguia i que després van sortir cap al cementiri, Venancio també ho estava obserbant. Al matí següent va apareixer el cadàver. Bencio creu que a Berengario li agradava Adelmo i que aquella nit hi hagué algo entre ells dos. Guillermo i Adso es van quedar pensatius i van decidir que tenien que entrar a la biblioteca.

Per la nit Guillermo i Adso pretenen entrar a la biblioteca i disimulan es despedeixen i van a les seues habitacions.

Després quan Adso es va despertar va anar a buscar a Guillermo, aquests passejant es van trobar a Alinardo de Gottaferatta. Guillermo li consegueix traure per on s'entra a la biblioteca quan tot està tancat, així que creen un plan per entrar-hi.

Per la nit entren a la biblioteca a través d'una porta que hi havia a l'altar de l'esglèsia. Es dirigeixen a la taula de Venancio, allí hi ha un llibre i un pergami amb unes lletres en clau, de sobte s'adonen que algú els està espian i van a veure qui es. Guillermo es deixa les lentilles a la taula. Quan tornen no estan ni les lentilles, ni el pergami ni el llibre. Volgueren entrar en la biblioteca però no ho van aconseguir perquè havia un laberint, allí es perden i al final paren a unes escales i es troben amb l'abat; aquest diu que estrany la presència de Berengario. Es posen a buscarlo i no el troben, i van a la seua habitació, no hi havia ningú i veuen un mocador ple de sang.

TERCER DIA

Al matí Adso va a la cuina i es troba a Salvatore, aquest li conta la seva vida, sense dir-li res de fray Dulcino. I al final Adso ple de dubtes li va preguntar si el coneixia a Dulcino i Salvatore se'n va anar.

Guillermo i Adso van en busca del vidrier per a que li fagi unes noves lents, quan son amb ell l'abat els crida per comunicar-los una cosa. I van en busca d'ell. Aquella mateixa nit Adso va a la cuina, allí troba a una noia del poble i es queden mirant-se i fan l'amor, al finalitzar l'acte la noia escapa corrents, Adso es gira i veu un mocador amb un cor sangós, el qual se la deixat la noia; és un cor d'animal. Aleshores apareix Guillermo i Adso li conta el fet, i l'absol. Van en busca de Berengario al lababo i se'l troben ofegat a una banyera.

QUART DIA

Severino i Guillermo analitzen el cos, i observen que les puntes dels dits i la llengua son negres, al igual que les dels altres monjos morts. Sospiten de que deuría fer alguns anys algú devia robar un verí de l'herbolaria, i que tindria que

ser algú pròxim a la biblioteca. Però a sobre porten la incertesa.

Adso i Guillermo interroguen a Salvatore i a Remigio, aquestos confessen el seu

3

pasat com a heretges i que per la nit entren noies per als dos. Guillermo i Adso creuen veure una relació entre Remigio i Malaquíes. Passa una estona i apareix Severino i li dona a Guillermo les seves lents perdudes. Així que Guillermo se'n va a traduir el pergami. Adso se'n va a passetjar i reflexiona sobre la relació pasada, aleshores se'n va en uns monjos a buscar trufes. Pel camí observen la delegació de franciscans que s'acosta a l'abadia. Aquets els acullen i els preparen una taula amb menjars, allí conversen sobre el Papa Juan XXII i també de la comissió de monjos que arribaria al dia següent. També arriben el cardenal Del Poguetto i Bernardo Gui. Ràpidament aquest es posa a interrogar als laics i camperols sobre els fets de l'abadia.

Guillermo i Adso visiten de nou la biblioteca, i consegueixen accedir-hi i veuen molts llibres i descobreixen el Finis Africae, és un lloc secret, però allí no hi aconseguixen entrar.

Per la nit els arquers de Bernardo de Gui descobreixen a Salvatore i a la noia de sempre a la cuina fent bruixeria i els empresonen, i Bernardo els interrogarà.

CINQUÈ DIA

Pel matí s'esdevé una reunió entre tots, on parlen entre altres coses de la pobressa de Jesús; però desenvoquen a una baralla i surten un poc malparats. Entre la reunió Guillermo és avisat per Severino, ja que aquest diu que ha trobat un llibre. Aquesta conversació es escoltada per Jorge, Aymaro i Bencio. Guillermo torna a la reunió i Adso veu com Remigio persigueix a Severino, però ell suposa que si li va a fer algo aquest es sabrà defensar així que torna a la reunió. Més tard són alertats de que han assassinat a Severino a l'herbolari i ho van a vore. Allí veuen el cadàver al terra, envoltat per un toll de sang, i tot revolt com si algú hi busqués algo inesperadament, falta el llibre que Severino els havia ensenyat. Bernardo acusa a a Remigio, però Bencio diu que ha sigut Malaquíás. Es queden malpensan sobre Bencio i Malaquíás.

Bernardo va interrogar a Remigio, i molt durament per a que li contes tot. Aquest fart de senti-lo presionar va reconèixer que en algunes coses era còmplice de Malaquíás i va dir coses que eren veritat i altres que no per acabar. Va afirmar que en els seus temps havia comés autèntiques bogeries sota Dulcino. Es va posar molt nerviós i va començar a insultar-lo i també als seus i aleshores va dir que ell havia comés tots els assassinats, amb diferents motius per cada un. Guillermo no ho veu tan clar, està segur de que ell no és l'assasí però que ho diu perquè prefereix que el maten i que parin la tortura de les preguntes.

Les coses s'estan posant molt lletges per part de Bernardo, així que Guillermo li diu a Ubertino que abandoni l'abadia, ja que ell té un passat confós. Aleshores s'enteren de que Bencio ha sigut nomenat ajudant de Malaquíás i que han anat a amagar el llibre a la biblioteca. A continuació van anar tots al sermó de Jorge de Burgos, el qual va dir que el que passava a l'abadia era normal probocat per una sèrie de causes que ell sabia. A Guillermo el sermó li va fer intuir que Jorge

era la clau de tots els assassinats. Al dia següent tots els forasters van marxar de l'abadia i es van endur a Salvatore i a la noia.

4

SISÈ DIA

Durant l'oració matinal, els monjos observen que Malaquíás no està, al cap d'una estona apareix i s'aseu, i cau mort, amb la llengua negra i els dits negres.

Bencio és nomenat bibliotecari i Nicola reboster. Guillermo parla amb l'abat i aquest el fa fora de l'abadia, però sense pensar-ho amb l'ultim intent per descobrir algo, consegueixen trobar l'entrada a la sala "finis Africae" i allí està el llibre. Mentre hi accedien van escoltar uns sorolls, algú s'havia quedat atrapat al laberint per a que no pogués accedir a la biblioteca.

SETÈ DIA

Guillermo i Adso entren a la sala i veuen en la foscor a Jorge assegut junt la taula, i els va dir que els estava esperant i que ja era l'hora de què sabiguessin tot el que estava passant a l'abadia, ja que ell ho sabia tot. El vell els conta que uns monjos es maten als altres i que uns altres moren enverinats al tocar les puntes de les pàgines amb els dits i després aquestos són portats a la boca per tornar-se-l's a mullar, les quals eren impregnades de verí. Jorge es descobreix com a culpable d'haver-li preparat una trampa a l'abat, i diu que ja deuria estar ofegat a aquelles hores.

Al final de la discussió Jorge de Burgos diu que encara queda algú per morir i que es ell, així que comença a menjar-se les pàgines del llibre i Guillermo vol impedir-ho perquè vol el llibre. El vell dona un cop a la làmpara i aquesta s'apaga i els diu que ell té ventatja a la foscor. S'escapa de l'habitació i els altres tarden a reaccionar per la falta de visibilitat. Van a parar a la sala Yspania i aconsegueixen recuperar la làmpara,

l'encenen i tracten d'atrapar a Jorge, però aquest els agafa la làmpara i la tira al terra amb tanta mala sort que el foc va a parar a sobre d'uns llibres. La sala es comença a encendre i Jorge tira el llibre al foc, i queda destruït per sempre. Mentrestant Guillermo que ho volia impedir li va donar una espenta i va caure al terra inconscient. Adso i Guillermo emprenen una fugida per buscar aigua i avisar a l'altra gent de l'abadia.

ÚLTIM FOLI

L'abadia va estar cremant-se durant tres dies, tot va quedar destruït. Guillermo i Adso van seguir els seus camins respectius i es van despedir, Guillermo va regalar-li una de les seves lents com a record.

Anys després Adso, aprofitant un viatge a Itàlia va tornar a l'abadia per observar les ruïnes. Allí va trobar restes d'alguns llibres, els quals els va recomposar. Amb aquestos records va passar els últims anys de la seua vida.

5

PERSONATGES

Adso de Melk: jove benedictí.

Guillermo de Baskerville: savi franciscà, de cinquanta anys i antic inquisidor a Inglaterra i Itàlia.

Remigio da Voragine: monjo reboster.

Abad Abbone: l'abat de l'abadia.

Adelmo da Otranto: monjo, primer cadàver.

Ubertino da Casale: monjo amic de Guillermo.

Severino da Santemerano: monjo herbolari.

Malaquías da Hildeshein: monjo bibliotecari. Únicament sols hi pot accedir ell a la biblioteca.

Venancio de Salvamec: monjo traductor de grec i àrab. És la segona víctima mortal.

Bencio de Upsala: retòric escandinau.

Berengario de Arundel: monjo ajudant del bibliotecari. És la tercera víctima mortal.

Jorge de Burgos: és completament cec i és la segona persona més vella de l'abadia.

Nicola da Marimondo: monjo vidrer.

Aymaro de Alessandria: monjo.

Alinardo de Gottaferatta: monjo més vell; desvela el truc per entrar a la biblioteca.

Salvatore: té un mal passat al costat de Dulcino al igual que Remigio.

Bernardo Gui: inquisidor.